

PLEITPRINSJES

Wie zijn de nieuwe Moszkowiczen, de verse Spongs, de frisse Weski's, de komende Hiddema's en de toekomstige Ankers? En wie moet u waarvoor hebben? Quote selecteerde voor u de talentvolle witte raven onder de zwarte toga's.

Zo erg als in het notariaat, waar men ordinair rollend over straat gaat, is het onder advocaten nog niet, maar het rommelt wel. Er zijn er te veel, ze zijn te duur - zeker de grote kantoren - en het oude patroon van honderd uur per week werken tot men partner is, of eruit gebonjourd wordt, werkt niet meer in een tijd van individualisme en zelfbewustzijn. Tegelijkertijd zwaait een succesvolle generatie pleiters af of loopt tegen de aow-leeftijd. Maar geen nood: er zijn nog altijd bijters onder de befjes.

De algemeen deken van de Nederlandse Orde van advocaten **Willem Dekkers** gooide onlangs zelf maar de knuppel in het pleithok. In de pers mokte hij dat er te veel juristen afstuden die de bef eigenlijk niet waardig zijn. Volgens hem zijn ze te weinig geschoold, hebben ze te weinig niveau en bezitten ze te weinig kennis om goed te functioneren. Dat is niet zo gek; er zijn steeds meer rechtenstudenten en een universiteit cashet pas als die hun bul halen. En dus krijgt menig student die bul, desnoods met een 5,6

- de kassa moet tenslotte rinkelen. Eerder al maakte de gevestigde orde van grote advocatenkantoren zich openlijk zorgen over hun carrière-model. De tijd dat zij een jurist of advocaat binnenhaalden om deze vervolgens naar het karakter en de mores van het kantoor te boetseren, lijkt voorbij. De reden: jonge advocaten hebben geen zin zich jarenlang de pleuris te werken in de hoop ooit te worden bevorderd tot partner. Of, in de woorden van een juist afgestudeerde, beloftevolle amice: 'De slavernij is overal uitgebannen, behalve in de advocatuur.' De overvloed aan afgestudeerde juristen maakt de gevestigde orde ook enigszins nerveus. Nog nooit waren er zo veel advocaten. De Nederlandse Orde van Advocaten laat weten dat er inmiddels 15.936 werkzame pleiters in de polder zijn. 'Dat is veel. En het wordt eerder meer dan minder. Gemiddeld groeit het aantal advocaten met vierenhalf procent per jaar.'

'Klanten kunnen ons dag en nacht bellen, wij geven altijd onze mobiele nummers'

Theo Hiddema

Bram Moszkowicz

Wim Anker

Hans Anker

Bankrechtadvocaat **Hendrik Jan Bos** weet wel waaraan dat ligt. 'Vroeger - ik lijk wel een fossiel, maar het is echt zo - konden alleen rijke kinderen advocaat worden. Je moest namelijk na je studie drie jaar voor niks in de leer bij een gevestigd advocaat. Wie kon dat betalen na vier, vijf of weet ik hoeveel studiejaar? Maar tegenwoordig wordt die stage gewoon vergoed. Dat scheelt. De toga is voor iedereen bereikbaar. Ik vind het niet erg. Kwaliteit komt bovendien, of je nu tien advocaten hebt of honderdduizend. Zolang je slimmer bent dan een ander, kom je er wel.'

Ondanks het gemor over kwantiteit en kwaliteit is er nog meer dan voldoende koren onder het kaf. Quote vroeg gearriveerde toga's naar het talent van morgen en vandaag. Opvallend genoeg zit het meeste talent volgens hen niet bij de Allen & Overly's, de Clifford Chances en de Stibbes. Wie talent en karakter heeft, laat zich niet kneden in een pleitfabriek, maar begint zijn eigen toko. Eveneens opmerkelijk is dat strafrecht niet langer als de top van de advocatuur lijkt te gelden. **Gerard Spong** wordt is minder populair dan voorheen. Volgens een bekend strafpleiter heeft ook dat te maken met het sterkere bewustzijn van de nieuwe generatie befjes. 'Het lastige van strafrecht is: als je goed wilt

verdienen, moet je de grote jongens verdedigen. Zij kunnen je toptarief betalen. Een jattende junk of draaideur-crimineel heeft doorgaans geen nikkelen munt om z'n kont te krabben. Maar pleit je voor de topcriminelen, dan weet je meteen waar je honorarium vandaan komt: van de misdaad die jij glashard moet gaan ontkennen. Dat is een ethische spagaat. Wie rijk en succesvol wil worden in het strafrecht, dient aldus ook zelf niet geheel te deugen.' En dat willen er kennelijk steeds minder. Desalniettemin zijn er talentvolle strafpleiters onder de jonge garde, zoals er ook op andere rechtsgebieden nog immer veel Hollandsch talent is. De laatste jaren lijkt het toverwoord: specialisatie. Paard met een mank been gekocht? www.paardenadvocaat.nl.

Scheiden zonder vechten? www.easy-echtscheiding.nl. Aangerezen op het zebrapad voor de golfclub? www.misterclaim.nl. Wat voorts opvalt, is dat advocaten van de nieuwe generatie zich profileren als ware ondernemers. Vooral de marketing krijgt veel aandacht. Strafrechtadvocaten die stickers met hun telefoonnummer plakken in de wachtruimten van het huis van bewaring. 0800-Vrystpraak. Fiscaal advocaten die over zwart geld publiceeren in *Het Financieele Dagblad*. Glossy kantorenfolders. Quote zet voor u het talent van vandaag op een rijtje. Een rondje langs de gevestigde namen leverde veel jonge, talentvolle pleiters op. Willem Dekkers kan rustig gaan slapen: er zwemt nog meer dan voldoende talent in de grote advocatenvijver.

STRAFRECHT

Geheel van regels betreffende de strafbaarstelling van bepaalde feiten en de straffen. Of, in de woorden van de geroemde Vlaamse hoogleraar **Christine Van den Wyngaert**: 'Het misdrijf is een gedraging die door de wet is omschreven en waarop een straf is gesteld.' Juist ja. In het algemeen gaat het erom de cliënt vrij te krijgen op basis van (vorm)fouten van Justitie. Mocht dat onverhoopt niet lukken, dan dient de pleiter de strafmaat dermate te drukken dat zijn klant (heel) snel weer buiten staat. Gelukkig hoeft men in Nederland bijna altijd slechts twee derde van de opgelegde straf uit te zitten. Dus de eerste winst is bij voorbaat al binnen.

Oude meesters:

Theo Hiddema (1944). Zeer succesvol strafrechtadvocaat met kantoren in Amsterdam en Maastricht (met het oog op - de portemonnee van - Belgische cliënten). Begon als stagiair bij Max Moszkowicz. Stond onder anderen de familie Fortuyn bij. Om zijn grote concurrenten Wim en Hans Anker af te troeven, plaatste hij rond voetbalvelden het reclamebord: 'Hiddema, uw Anker in de bajes'.

Bram Moszkowicz (1960). Zoon van strafpleiter Max Moszkowicz. Was lange tijd op dreef met trouwe klanten als Desi Bouterse, Willem Endstra en Willem

Holleeder. Werd door Jort Kelder 'maffiamaatje' genoemd vanwege zijn nauwe banden met criminelen. Neemt tevens veel zaken aan die niks met strafrecht van doen hebben en die dientengevolge vaak glansrijk worden verloren. De laatst gedeponeerde winstcijfers van zijn kantoor: 101.588 euro. Verlies.

Wim en Hans Anker (1953). Friese tweelingbroers die zelfs tbs'ers graag op vrije voeten zien. Verdedigden onder anderen Jan Veerman, eigenaar van het Volendamse café 't Hemeltje, en Ferdi E., de moordenaar van Gerrit-Jan Heijn. Doen veel zaken pro deo.

Gerard Spong (1946). Deed de Schiedammer parkmoord en kreeg Patrick Kluivert vrijgesproken van verkrachting. Pay-off: 'Dé raadsman in strafzaken'. Nog steeds zeer succesvol. Verdiende in 2008 met strafpleiten, na kantoorkosten en zijn eigen salaris, 268.475 euro. Netto.

Nieuwe meesters:

Bijzonder veel getipt en genoemd als opvolgers van Spong en consorten worden de Utrechtse strafrechtadvocaten **Willem Jan Ausma** (1968), alias De Blonde, en **Onno de Jong** (1958), alias De Kale, van advocatenkantoor Ausma De Jong. Ausma werd in 2008 door de beroepsgroep zelfs uitgeroepen tot beste strafpleiter van Nederland. Kijk, dat staat prettig op je cv. Het kantoor deed onder andere de Air Holland-zaak (vrijspraak) en de Haagse kofferbakmoord (idem). De advocaten worden omschreven als slim, sluw en snel. 'De Blonde en De Kale, je zou er zo een avonturenstrip van kunnen maken. Het zijn cowboys, maar wel cowboys die exact weten hoe je een wild paard temt.' Om klanten te winnen plakt het duo stickers in bezoekeruimten van gevangissen met daarop het gratis telefoonnummer van hun kantoor: 'Gearresteerd?

V.l.n.r.: Onno de Jong, Willem Jan Ausma en Cees Korvinus, oud-strafpleiter en sinds 1 oktober 2009 voorzitter van de Vara

Gedetineerd? Gedagvaard? Bel 0800-Vrystpraak'. Om nog meer klanten te winnen, geven ze boekjes weg met daarin hun belevenissen in de rechtbank. De titel: *Maliesingel 2*. En laat dat nu precies het adres zijn waar ze kantoor houden. De Jong, schertsend: 'Ik ben nog patroon geweest van Ausma. Dus hij heeft het van mij geleerd! Nu doen we het al veertien jaar samen. Of samen, met het hele kantoor natuurlijk: 25 man, onder wie veertien advocaten. Sinds 2005 hebben we een derde partner, **Robert Maanicus**. Die is net zo goed als wij.'

Ausma: 'Het is een redelijk succes hier, ja. In meer dan de helft van de zaken winnen we. Dan definieer ik winnen als een succes halen voor je klant. Dat kan een groot succes zijn, vrijspraak, of een kleiner succes, bijvoorbeeld geen tbs terwijl dat wel werd geëist.' De Jong: 'Wij lopen hard voor onze klanten. Ze kunnen ons dag en nacht bellen, wij geven altijd onze mobiele nummers, er wordt met tomeloze inzet aan hun zaken gewerkt en we nemen alles aan. Ja, ook kinderverkrachters en babymoordenaars. In die laatste cate-

gorie zitten overigens meestal vrouwen.' Ausma: 'Of het leuk is om een kinderverkrachter bij te staan? Het hoeft niet altijd leuk te zijn. Daarbij is het interessant om iemand te verdedigen die helemaal alleen tegenover een groot en machtig apparaat staat: Justitie. Bij een beetje zaak wordt er in de pers al gauw geschreven: "Het is een monster", of: "De dader is een beest", terwijl zo'n verdachte alleen nog maar verdacht is. Die mensen zijn compleet afhankelijk van jou.'

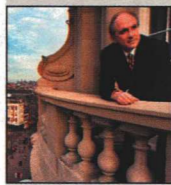
De Jong: 'Wij winnen gewoon graag. Ik vind het zelfs nog een kick om iemand vrij te krijgen die wat op zijn kerfstok heeft.' Ausma: 'Dat is de sport.'

De Jong: 'We hebben een goede naam binnen de poorten. Al houdt niet iedere gedetineerde ons even goed uit elkaar. Slaan ze mij op de rug: "Hé De Jong, ik mag wel Ausma zeggen, hè?" Denken ze dat dat mijn voornaam is.' Ausma: 'Wij hebben ook dat telefoonnummer, 0800-Vrpraak. Dat werkt heel goed, ook omdat het een gratis nummer is. In de gevangenis is geld schaars. Daarbuiten trouwens ook; Justitie legt steeds vaker overal beslag op. We doen veel zaken als toegevoegd advocaat, daar worden we niet rijk van.' De Jong: 'Wij schrijven niet met een vork. Wij vragen geen vijfhonderd euro per uur.'

Ausma: 'Het gaat niet om het geld. Het gaat om ons vak. Een mooi vak. In het pleiten, daar moet het gebeuren. Proberen de rechtbank mee te krijgen, de zaak in een ander daglicht zetten, nuances aanbrengen. Ik maak ook regelmatig grapjes in mijn pleidooien om de spanning wat weg te nemen, de sfeer te breken.'

De Jong: 'Ausma kan goed pleiten. Die had zo cabaretier kunnen worden.' Ausma: 'Een van mijn beste pleidooien? Een Poolse jongen was door de rechtbank veroordeeld tot twintig jaar vanwege de moord op een Duits echtpaar dat zat te vissen. Dat vond mijn klant een beetje veel. Dus ik vraag: "Wat vind je dan redelijk?" Zegt hij: "Met

Pay-off van het kantoor van Hans Hertoghs: 'Hertoghs, for the worst case, the best scenario!'

Willem Stevens

Jan-Hein van Dijk

vijftien jaar kan ik leven." Hield ik tijdens het requisitoir van de aanklager een briefje omhoog met daarop geschreven "Min vijf".'

De Jong: 'En?'

Ausma: 'Afgehamerd op vijftien jaar cell!'

De Jong: 'Ik hoop ooit langdurig het niveau van collega Spong te halen. En Piet Doedens vind ik goed om zijn vasthoudendheid. Ik wil ook graag uitbreiden met oorlogsrecht. Zo'n zaak als Charles Taylor, fantastisch. Maar Ausma heeft daar niks mee.'

Ausma: 'Ik heb daar niks mee.'

De Jong: 'Maar dat krijg ik er nog wel door, hoor. Dan mag Ausma van mij meer lezingen gaan geven en cursussen draaien, want geloof het of niet, dat vindt hij nou leuk. Ik dacht dat onze ambitie

met de jaren wel zou afnemen, maar het omgekeerde is waar. Laat ons maar schuiven. Wij zijn nog lang niet klaar.'

Overig talent:

Serge Weening (1975). **De laatste advocaat die werd opgeleid door Max Moszkowicz. Houdt kantoor bij Weening Szymkowiak Maessen Strafrechtadvocaten te Maastricht ("Van hennepteelt tot internationale georganiseerde drugs-criminaliteit en van mishandeling tot moord, uw probleem is onze zorg"). Deed onder meer de diamantroof Schiphol en de Schinveldse kofferbakmoord. Opmerkelijk: verdient het grootste gedeelte van zijn geld met het aan- en verkopen van vastgoed. "Daar leef ik van. Het werk als advocaat doe ik omdat ik het interessant vind, niet voor het geld." Zijn basistarief ligt op slechts tweehonderd euro per uur.**

Guy Weski (1981). Zoon van de immer flamboyant opgemaakte Inez Weski (bekende cliënten: Desi Bouterse, Guus Kouwenoven). Geldt als even bedreven als zijn moeder ('Ze delen hun karakter'). Ook in sport overigens: hij wil op zijn snowboard de zeven hoogst mogelijke afdalingen ter wereld maken en heeft er al een paar op zijn naam. Moet zich nog wel bewijzen in grote(re) strafrecht-

zaken. Is tot die tijd niet duur. Werkt in het kantoor van zijn moeder, want: 'Per jaar studeren er duizenden af, maar in elke stad is maar een handvol goede praktijken voor strafrechtadvocaten. Waarom zou ik dan onnodig moeilijk doen?'

Outsider: Jan-Hein van Dijk (1975). Nu nog onder de vleugels van Gerard Spong, maar neemt momenteel veel zaken van hem over. Spong geeft hem ook veel ruimte. Absoluut iemand om in de gaten te houden.

FISCAAL RECHT

Zoals u misschien weet, wordt er in Nederland, anders dan in bijvoorbeeld, we noemen maar wat, Monaco en Qatar, nogal veel belasting geheven. Niet iedereen staat te springen om die belasting zonder morren te betalen. Daar komt de fiscaal advocaat om de hoek kijken. 'Als fiscaal advocaat richt je je op de achtergronden van een rechtvaardige verdeling van de belastingdruk', aldus een gerenommeerd fiscaal advocaat. Juist ja. Maar beter is te lezen: 'Als fiscaal advocaat zorgt u er tegen stief uurtarief voor dat uw cliënt zo weinig mogelijk centen afdraagt aan de blauwe envelop - en zo veel mogelijk aan u.'

Oude meesters:

Willem Stevens (1938). De erudiete en aimabele Stevens, oud-senator voor het CDA, introduceerde het fenomeen fiscale advocatuur in Nederland. Niet geheel toevallig: Stevens was in eerste instantie opgeleid tot belastinginspecteur aan de Rijksacademie te Rotterdam. Al voordat hij adjunct-inspecteur van 's Rijks belastingen was geworden, besloot hij een studie rechten te gaan doen. Belastinginspectie verdiende leuk, maar de fiscale advocatuur waarschijnlijk nog veel leuker. Hij was de eerste advocaat die zich toelagde op de fiscus. Zijn kantoor, Caron & Stevens, ging later op in Baker & McKenzie, waar hij seniorpartner werd. Stevens is officieel met pensioen, maar heeft nog een trits commissariaten (TBI, Holland Casino, Staatsloterij, Schiphol) en is in te huren als mediator en spreker. 'Ik juich het toe dat fiscaal advocaten hun eigen zaak beginnen. Ondernemerschap is goed. Bij

Hans Hertoghs (l.) en Ludwijn Jaeger

grote kantoren worden jonge advocaten vaak meteen in een specialistisch hokje gestopt. Daar is je bureau en uren schrijven maar. Daarmee doe je mensen tekort. Het is belangrijk jezelf breed te ontwikkelen in je vak, maar ook in de maatschappij.'

Hans Hertoghs (1947). Oprichter van het succesvolle kantoor Hertoghs Advocaten Belastingkundigen te Breda (elf advocaten, in totaal 25 medewerkers). Stond onder anderen Jorjen van den Herik bij

tijdens zijn loopgravenoorlog met de Fiod. Hertoghs kreeg Van den Herik liefst driemaal op rij vrijgesproken. Pay-off van het kantoor: 'Hertoghs, for the worst case, the best scenario!' U kunt hem ook inhuren met zijn successpeech 'Wit geld zwarten of zwart geld witten?'. Zelf heeft Hertoghs 5.299.070 euro aan wit vermogen in zijn pensioen-bv staan.

René van der Paardt (1952). 'De btw-goeroe van Nederland.' Zit bij Loyens & Loeff, Rotterdam.

Nieuwe meesters:

Met Jan Kees de Jager als staatssecretaris van Financiën hoeven fiscaal advocaten niet eens meer reclame voor zichzelf te maken; de rijke clientèle komt vanzelf de fiscale kantoren binnenstormen. Laatste grote verdienste van De Jager: tweehonderd blauwe ambtenaren extra om buitenlands vermogen op te sporen. Niet alleen daarom zijn fiscale advocatenpraktijken een winstgevende business; er zijn ook niet zo veel goede fiscaal advocaten. Wel goed, en al veel geroemd, is nota bene een bijna-naamgenoot van De Jager, **Ludwijn Jaeger** (1967). Sinds enkele jaren drijft hij in Amsterdam, à raison van 305 euro per uur ('exclusief vijf procent kantoorkosten en btw'), een bloeiende praktijk op het gebied van belasting-fraude en zwart geld.

Jaeger: 'Ik ben in 1999 voor mezelf begonnen. Daarvoor zat ik bij Trijzelaar in Den Haag, tegenover het toenmalige kantoor van Wladimiroff & Spong. Die hadden geen fiscaal-juridische kennis in huis. Als ze iets wilden weten, liepen ze even naar de overkant. Ik heb er veel zaken aan overgehouden. Spong zei nog: "Je kunt zo langzamerhand je bureau wel bij ons neerzetten." Maar ik wilde naar Amsterdam. Ik was vijf jaar lang aan het forenzen, en

daarvan word je behoorlijk chagrijnig in dit land.

In het begin liep het hier geen storm. En ik kon niet overweg met mijn personeel. Ik schreeuw, tier, scheld en kras in andermans pleitnota's. Ik ben secuur en geordend en ik eis dat mijn mensen dat ook zijn. Dat botst wel eens. Maar ach, ze zijn er zo langzamerhand aan gewend. Inmiddels eten we er ook een dik belegde boterham van, dus die stress is ook weg.

We drijven hier grotendeels een

boevenpraktijk. Criminelen, drugsgeld, witte boorden. Ik ben gelukkig niet moraliserend, dat zit alleen maar in de weg. Justitie lijkt het veelal erger te vinden dat iemand de sociale dienst of de fiscus tilt, dan dat hij "gewone" misdrijven pleegt. Mij lijkt de eerste categorie geen halsmisdrijf: het gaat maar om geld. Bovendien houdt mijn clientèle dan nog eens wat over om mij te betalen. In veel gevallen is mijn honorarium afkomstig uit een voorraad zwart geld. Of dat erg is? Ik vind van niet. Ik drijf geen charitatieve instelling. Rechts- of linksom zal er betaald moeten worden. Klanten vragen ongeveer tien keer per jaar of ze onder tafel kunnen betalen, scheelt mij de btw. Doen we nooit, al was het maar omdat ik de Fiod de lol niet gun om hier de boel overhoop te trekken. Als je in dit vak zit, dien je zelf roomser dan de paus te zijn. Staatssecretaris De Jager genereert op het moment behoorlijk wat werk, ja. Maar het repressieve klimaat speelt ons ook in de kaart. Drugsdealers worden tegenwoordig niet alleen strafrechtelijk aangepakt, maar ook financieel. Die kunnen dan een leuke aanslag tegemoetzien. En je weet hoe de Fiod telt: één, twee, drie, veel.

Wij staan de weduwe van een vermoorde, puissant rijke drugs crimineel bij. De fiscus valt haar al jaren lastig met heel hoge aanslagen. Ik denk dat ze het niet kunnen hebben dat die mevrouw jarenlang als God in Frankrijk heeft geleefd. Nu kreeg ze maandelijks ook wel een aanzienlijk bedrag aan... laten we het huishoudgeld noemen. Maar daarmee moest ook de huur van het huis worden betaald en dat was een redelijk stevig huis. Dus dat geld is gewoon weg. Dat hebben we zo langzamerhand aan de Fiod kunnen uitleggen. Ik denk en hoop dat die zaak eindelijk klaar is; we hebben er veel energie in zitten. Justitie en de Fiod zijn natuurlijk onze tegenstanders, maar we zijn er ook van afhankelijk. Als zij geen onderzoeken meer opstarten, of er komt een klimaat van "laat maar", kan ik de winkel sluiten. Echter, het tegendeel is het geval. Je ziet daarom ook steeds meer fiscaal advocaten. Vroeger deed een advocaat de fiscale praktijk er gewoon een beetje bij. Dat gebeurt steeds minder. Door de

recessie zie je wel veel belastingadviseurs onze kant op schuiven. Die kunnen dan ineens ook uit de voeten met fiscaal strafrecht. Tenminste, dat denken ze.'

Overig talent:

Guido de Bont (1969). Volgens collega's een zeer succesvol fiscaal pleiter. Werkte lange tijd onder de vleugels van Hans Hertoghs, maar sinds 2008 pleit professor meester Guido de Bont voor zijn eigen De Bont Advocaten te Amsterdam. 'Als Guido een proces voert, kijkt heel fiscaal Nederland mee.' Willem Stevens: 'Een fiscaal advocaat pur sang, zeer deskundig, integer en onafhankelijk, een strategisch denker. En - heel belangrijk - he doesn't take no for an answer.'

Maarten Hoelen (1977). 'Aanstormend talent.' Staat bekend als zeer gedegen en vakkundig. Het is niet de vraag of hij voor zichzelf gaat beginnen, maar wanneer. 'Easy in de omgang.'

Outsider: **Daan Smit** (1978). Nog jong, werkt in de belastingsectie van Ernst & Young. Zijn scriptie met de lustopwekkende titel 'Compartimentering onder belastingverdragen' werd in 2004 door de Orde van Advocaten verkozen tot beste scriptie van het jaar. 'Brijjante fiscaal advocaat, groot talent.'

CIVIEL RECHT

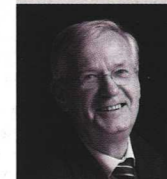
Civiel recht, ook wel burgerlijk recht genoemd, regelt het recht tussen de burgerij onderling. Ruzie met de buurman over zijn gruwelijk lelijke Heras-hekwerk, dat nota bene voor een deel op uw oprit staat? Civiel pleitertje bellen. Familierecht, vennootschapsrecht, contractenrecht, aansprakelijkheidsrecht, huurrecht, arbeidsrecht, het is allemaal civiel. De civiele rechter oordeelt voorts over schadevergoedingen, bijvoorbeeld voor slachtoffers van een misdrijf.

Daan Smit

Loes Gijbels

Wim Luiten

Marc Ynzonides

Oude meesters:

Tja, het ligt er maar net aan wat u nodig hebt. Echtscheidinkje regelen? Ontslagen? Minnares die opeens geld wil zien voor geleverde diensten? Belazerd bij de aankoop van uw villa? Zo veel problemen, zo veel advocaten. Om een paar arrivés te noemen (allemaal goed en allemaal duur):

Bram Asscher (1943). Jarenlang dé advocaat voor ontslagen of bungelende ceo's. Wist ruim driekwart van zijn zaken buiten de rechtszaal te houden door slim te schikken. Heeft daarom een grote hekel aan de Commissie-Tabaksblad, die verregaande duidelijkheid in jaarverslagen wil. 'Daarom valt er steeds moeilijker iets "onderhands" te regelen.' Doet het inmiddels rustiger aan en is vooral in te huren als mediator. Kost minstens vierhonderd euro per uur.

Loes Gijbels (1954). Echtscheidingsadvocaat te Rotterdam, sinds 2005 met haar eigen kantoor SmeetsGijbels. Staat veel ondernemers en hun jongere vriendin bij om van de oude echtgenote af te komen. Doet ook de relatieperiodes van hogere bestuurskaders. Scheiden is duur, zeker als u Gijbels inhuurt. Reken op minimaal 325 euro per uur.

Wim Luiten (1946). Misschien

wel de beste letselschadeadvocaat van Nederland. Richtte mede de Vereniging van Letselschadeadvocaten op. Hoeft zelf niks te claimen, want heeft voldoende. Pensioenvoorziening: 1.125.551 euro. Effectenportefeuille: 574.676 euro. Dividenduitkering uit zijn holding-bv 2008: 106.190 euro. Vraagt niettemin nog immer minstens driehonderd euro per uur. Is dat zonder meer waard.

Marc Ynzonides (1964). Zeer bekwaam en kundig arbeidsrechtadvocaat. Hij staat op de rol bij De Brauw Blackstone Westbroek, dat in 2009 door de advocatuur werd uitgeroepen tot beste advocatenkantoor van Nederland. Voor

'In veel gevallen is mijn honorarium afkomstig uit een voorraad zwart geld. Of dat erg is? Ik vind van niet. Ik drijf geen charitatieve instelling'

niet. We hadden meteen in de gaten dat je een zeker volume en verschillende specialismen moet hebben om cliënten vandaag de dag kundig te bedienen. Inmiddels zijn we een full service dienstverlener, met advocaten in alle soorten en maten. We hebben interim-juristen, een compliance-afdeling en een kantoor in Curaçao, omdat veel Nederlandse multinationals daar een grote vestiging hebben. Bovendien runnen we een incassobureau, Certa Legal Credit Management. Speciaal voor dat laatste hebben we

een cursus Joegoslavisch gevolgd, haha! Incasso is in deze tijden trouwens een snelgroeiende business. Sinds enige tijd zitten we in een nieuwe behuizing aan de Keizersgracht. Een mooi pand is duur doch belangrijk; het wekt vertrouwen bij de klant. En ik

wil dat onze mensen in een prettige omgeving werken. We zoeken de beste mensen uit. Onze compliance-advocaat komt bijvoorbeeld bij de Autoriteit Financiële Markten vandaan. Hij heeft zich destijds beziggehouden met het opstellen en handhaven van de regelgeving van de AFM. Zegt hij tegen de rechter: "Wij weten heel goed wat

ben bereikt. Hier zit een hartstikke leuke, zeer gedreven groep mensen die lol hebben in hun vak en er bijzonder goed in zijn. We zijn met niks begonnen en gelukkig had ik destijds ook niks - geen huis, geen vriendin, geen kinderen. Dat onderneemt een stuk minder stressvol. Stress ervaar ik nog wel als ik naar de rechtbank moet. Het is toch elke keer opnieuw alsof je tentamen moet doen en niet mag zakken. Alsof opa over mijn schouder meekijkt. Ik heb hem geloof ik één keer teleurgesteld. Toen hij verheugd vroeg waarom ik voor het mooie vak van advocaat had gekozen, antwoordde ik: "Daar schijn je een hoop mee te kunnen verdienen." Dat was zeg maar niet het allerbeste antwoord. Maar ik denk wel - hij is inmiddels overleden - dat hij nu heel trots zou zijn. Wij zijn het snelstgroeiende brede kantoor van Nederland.'

Overig talent:

Omdat deze vorm van recht nogal omvangrijk is, houden we ons veiligheidshalve bij de twee namen die we het meest hebben gehoord:

Jurjen Tuinman (1973). Specialist in burgerlijk procesrecht. Is als adviseur vorig jaar betrokken geweest bij een paar grote vastgoeddeals. 'Stijlvolle, integere advocaat.' 'Een ambachtsman die vertrouwen uitstraalt.' Zit bij De Néree Tuinman & Van Woensel Advocaten, dat tevens beschikt over een vestiging in Hongkong.

Outsider Richard Dells (1993) is een

hebben ook dat
foonnummer,
00-Vrystpraak.
erkt heel goed, ook
at het een gratis
mmer is. In de
'angenis is geld
schaars'

Jurjen Tuinman

